

delighed handle. De sørge for de Efterladte af dem, der have tjent dem længe og tro, og derfor finder jeg, at den Bestemmelse, der er i den nye Pensionslov, er stemmende med, hvad der har været Sæd og Tænkemaade her i Landet i langstommelig Tid. Jeg mener saaledes, at man ikke skulde stemme denne Bestemmelse ud. Naar den ærede Ordfører har heraabt sig paa, at det var urimeligt at undersøge disse Understøttelser fra Rigsdagens Bevilling, saa forekommer dette mig at være af de Punkter, hvor Rigsdagen helst maa ønske sig fritagen for Bevillingsmyndighed, idet det nemlig angaar saadanne smaa Beløb, afhængige af saadanne personlige Forhold, som kræve minutløse Undersøgelser, og som foranledige Meningsforskjelligheder, der ingenlunde egne sig til at fremdrages i vore Debater her. Her tales jo kun om Beløb af indtil 50 Rd. for faderløse og indtil 100 Rd. for fader- og moderløse Børn, og disse smaa Beløb tror jeg, at vi i det Hele taget staa os bedst ved at blive tilstaaede uden Rigsdagens Mellemkomst, da det jo dog vil være de Herrer, bestjendte af vore Statsregnskaber, at det hele Totalbeløb, som der her bliver Spørgsmaal om, er en stor Bagatel.

Ordføreren: Naar den ærede Minister ligesom Mindretallet gjør gjældende mod Forslaget under Nr. 6, at den i dette ommeldte ubegrænsede Forpligtelse er saa betænkelig for de vedkommende Embedsmænd, at man ikke kunde forlange, at de skulde gaa ind derpaa, saa er denne Betænkelighed for mig slet ingen, thi der er jo ikke Spørgsmaal om Andet, end at Embedsmanden, naar vedkommende Regjering finder en passende Ansættelse for ham efter den Stilling, han hidtil har været i, skal være forpligtet til at modtage den, og det er Regjeringens Ansvar, at den ikke ansætter ham i et Embed eller en Bestilling, uden at den er fuldelig overbevist om, at han er dygtig til at udføre Forretningerne. For de fleste Tilfælde vil, naar en Mand er rykket høiere op, ingen Minister finde, at han er passende til at ansættes paany i noget Embed, hvorimod det meget vel kan findes, at en Minister har fuldstændig Ret til at

anse en Ansættelse for passende for Vedkommende, uagtet han maasse ikke selv i dette Tilfælde finder den passende. Men Balget er ikke ladet til ham. Ingen Embedsmand kan, naar han gaar af, betænke sig paa at underskrive en saadan Forpligtelse, thi han vil vide, at ingen Minister vil benytte den Ret, han har, uden at han er sikker paa, at Embedsmanden er fuldstændig egnet til at udfylde den Plads, som Ministeren finder det passende efter hans tidligere Stilling at give ham. Deri ligger Sikkerheden for vedkommende Embedsmand. Vedkommende Embedsmand kan berolige sig med, at Ministeren vilde være den, der tabte allermeest ved at tvinge en Mand ind i et Embed, som han ikke buede til. Det kunde han ganske rolig finde sig i, thi han vilde ikke blive der længe, men ingen Minister vil gjøre det, thi han vilde udsætte sig for Følger, som han ikke kunde være tjent med, og dert søger jeg Sikkerheden. — Hvad dernæst Kapitlet om Børnene angaar, da maa jeg sige, at min Erfaring — og jeg har ogsaa Erfaring om, hvad der er Skik i Landet — er den modsatte af Ministerens. Det er ikke almindeligt i Landet, at nogen Mand gjør det, som Ministeren omtalte, det er et sjældent Tilfælde, og det Modsatte er det almindelige, man finder det ikke i andre Borgerklasser som noget almindelig Gjennemgaaende. Man kan maasse finde det hos en stor Fabrikherre for hans Bestyrers Vedkommende eller hos en stor Grosfeerer for hans Kasserers Vedkommende, men den ærede Minister skal kunne vandre Landet rundt uden at opdage mange Exempler af det Slags. Men selv om det var saa, var dog ikke dermed bevist, hvad den ærede Minister vilde bevise, thi der er Ingen — heller Ingen af dem, som nu ville drage Omhu for en afvød Betjents Børn, naar denne gennem en lang Narvælle har tjent ham tro og vel, og Hjælp er forvoden —, der forud ved Betjentens Ansættelse forpligter sig til at tage dette paa sig, og det er det, vi her skulle gjøre. Vi skulle, saa længe Loven varer, tage en Forpligtelse paa os til at yde alle kommende Embedsmænds Børn, selv dem, der endnu ikke ere fødte, saadan Understøttelse. Men dette